

[Pelle Voigt]

der eksisterer af andre regler, og hvad man ønsker af regler på andre områder. Jeg vil godt sige, at når vi har taget spørgsmålet om udenrigstjenesten ud, så er det, fordi vi mener, at dette er noget specielt. Det er en tjeneste, som er omgærdet af en speciel lovgivning, og det er et felt, hvor der eksisterer nogle ganske særlige nationale interesser, og hvor man kunne argumentere for, at en særlig indsats er nødvendig.

Jeg er meget enig i både fru Helle Degns og udenrigsministerens betragtninger om, at det ville være vældig gavnligt allerede på dette tidspunkt at inddrage spørgsmålet om tilhørsforholdet til arbejdsløsheds-kasserne i drøftelserne i udenrigsudvalget, og det vil vi meget gerne være med til.

Hr. Jens Peter Jensen var inde på det synspunkt, at når man kommer med det, hr. Jens Peter Jensen kaldte pragmatiske forslag, så får man tingets øre. Jeg synes, at det, der har været problemet på dette felt, de stridigheder, der fra tid til anden har været imellem folketinget og regeringen om spørgsmål i relation til udenrigspolitikken, mere har haft sammenhæng med, at regeringen har haft en politik, som den faktisk havde meget vanskeligt ved at få ørenlyd for her i folketinget, men alt afhænger jo af øjnene, der ser.

Under alle omstændigheder er jeg meget glad for, at vi efter disse mange års rystelser, efter de bestræbelser, der har været i mange år, kan få taget fat på og få gjort noget ved det her. Det er vores håb, at forslaget – ikke nødvendigvis i den præcise ordlyd, det har her – kan vedtages i udenrigsudvalget og med de forbedringer, bl.a. udenrigsministeren og fru Helle Degn har været inde på, kan føre til, at vi får en lovgivning på dette område, der skaber bedre arbejdsbetingelser for folkene i vores udenrigstjeneste, og som dermed giver Danmark en bedre udenrigstjeneste – en endnu bedre udenrigstjeneste, skulle jeg måske sige – end den, vi har i forvejen.

Jeg skal afslutningsvis sige, at hvad angår spørgsmålet om den personkreds, der skal være omfattet af forslaget, er det ganske klart forslagsstillernes intention – jeg forstod, at det var en af de ting, udenrigsministeren var inde på i sit indlæg og hæftede sig ved – at ordningen ikke alene bør omfatte folk, der er ansat i den egentlige udenrigstjeneste, eller som drager ud i udenrigsministeriel regie,

men at den ud over de folk, der deltager i det internationale udviklingsarbejde, f.eks. frivillige fra Mellempolkeligt Samvirke, og folk, der deltager på Danmarks vegne i arbejde i internationale organisationer, skal omfatte alle danske, som officielt i kortere eller længere tid udstationeres i udlandet. Der kan være tale om folk fra andre ministerier og fra andre dele af det offentlige, som har helt samme type opgaver og helt samme type problemer som i udenrigstjenesten.

Dette er altså ikke tænkt snævert som omfattende udenrigstjenesten og kun udenrigstjenesten. Det er tænkt omfattende de mennesker, der beslutter sig til at gå i Danmarks tjeneste, at repræsentere Danmark udadtil i disse organisationer, i dette internationale samarbejde, uanset hvilket ministerium eller hvilken gren af det offentlige der udsender dem.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Fleere ordførere har nævnt ønsket om, at disse problemer løses gennem en lovgivning, fordi man ikke har ment, at de henstillinger, der allerede eksisterer i cirkulæreform i dag, er tilstrækkelige. Jeg skal blot anbefale, at man overvejer andre muligheder end netop disse to, for der er jo også muligheden for at gøre det til et overenskomstsspørgsmål.

Jeg vil gentage, hvad jeg sagde, da jeg advarede imod at lade en lovgivning omfatte også private virksomheder. Det risikerer at få utilsigtede negative virkninger. Man behøver bare at tænke sig en virksomhed med en forholdsvis begrænset medarbejderkreds, hvor man helt naturligt vil være tøvende med at ansætte en medarbejder, om hvem man ved, at man kan risikere på grund af lovgivningen at skulle give den pågældende orlov fra stillingen i et antal år med de heraf følgende begrænsninger i virksomhedens mulighed for at disponere. Det kan let vise sig at være en bjørnetjeneste, man gør de pågældende.

Til hr. Ove Jensen vil jeg sige, at der rent faktisk er et problem, og det er et problem, der naturligt nok har været voksende i takt med samfundsudviklingen, som jeg også pegede på det i mine indledende bemærkninger. Det bliver jo stadig mere almindeligt, at ægtefællerne har hver deres karriere. Manglende muligheder for, at der kan tages hensyn til den ene ægtefælles karriere, hvis den